2 Ιανουαρίου 2014

“Η χαρά της εν Θεώ ζωής”

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

30 χρόνια από την κοίμηση του π. Αλεξάνδρου Σμέμαν

Συμπληρώθηκαν στις, 13 Δεκεμβρίου 2013, 30 ακριβώς χρόνια από την κοίμηση του π. Αλεξάνδρου Σμέμαν, μιας μεγάλης μορφής της σύγχρονης ορθόδοξης θεολογίας στη Δύση. Τα ενδιαφέροντά του απλώθηκαν σε όλο το φάσμα των θεολογικών κλάδων, αλλά ο μεγάλος του “καημός” ήταν η επανανακάλυψη του πλούτου της λατρείας μας. Προς τιμήν του δημοσιεύουμε ένα απόσπασμα από το “Ημερολόγιό” του.

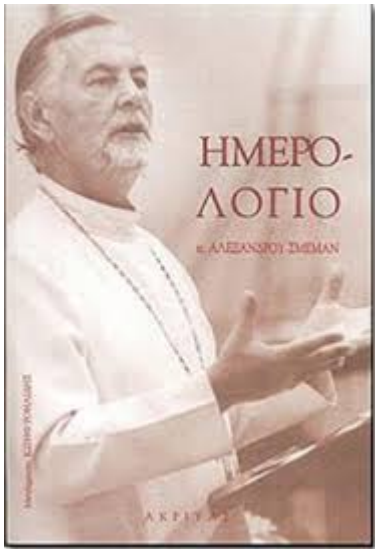
Δεν μπορεί κάποιος να γνωρίζει ότι υπάρχει Θεός και να μη χαίρεται Πηγή της ψευδούς θρησκείας είναι η ανικανότητα να χαρείς, ἠ μάλλον η άρνηση της χαράς, ενώ η χαρά είναι απόλυτα ουσιώδης επειδή, δίχως αμφιβολία, αποτελεί καρπό της παρουσίας του Θεού. Δεν μπορεί κάποιος να γνωρίζει ότι υπάρχει Θεός και να μη χαίρεται. Μόνο σε σχέση με τη χαρά, ο φόβος του Θεού και η ταπείνωση είναι σωστά, γνήσια και καρποφόρα. Έξω από τη χαρά, όλα γίνονται δαιμονικά, μια βαθύτερη διαστροφή κάθε θρησκευτικής εμπειρίας. Μια θρησκεία φόβου. Θρησκεία της ψευτοταπείνωσης. Θρησκεία της ενοχής: τα πάντα είναι πειρασμοί και παγίδες – όντως πολύ δυνατοί, όχι μόνο στον κόσμο, αλλά και μέσα στην Εκκλησία. Οι

«θρησκευόμενοι» άνθρωποι, κατά κάποιο τρόπο, βλέπουν τη χαρά με υποψία.

Πρώτη και κύρια πηγή όλων των πραγμάτων είναι το «ευλόγει η ψυχή μου τον Κύριον...». Ο φόβος της αμαρτίας δεν μας γλυτώνει από την αμαρτία. Αυτό που μας σώζει είναι η χαρά εν Κυρίω. Ένα αίσθημα ενοχής ή ηθικότητας δεν μας απελευθερώνει από τον κόσμο και τους πειρασμούς του. Η χαρά είναι το θεμέλιο της ελευθερίας, όπου καλούμαστε να σταθούμε. Πού, πώς και πότε διαστρεβλώθηκε και αμβλύνθηκε αυτή η ατμόσφαιρα του Χριστιανισμού – ή μάλλον, πού, πώς και πότε οι Χριστιανοί άρχισαν να κωφεύουν στη χαρά; ...

Οι άνθρωποι έρχονται συνεχώς για να ζητήσουν συμβουλές (σήμερα από τις 7:30 το πρωί, εξομολόγηση, συζήτηση, συζήτηση, συζήτηση, τέσσερις άνθρωποι με προβλήματα, χωρίς να λογαριάζω τις συναντήσεις που έχω αργότερα). Και κάποια αδυναμία ή ψεύτικη ντροπή με συγκρατεί από το να τους πω: «Δεν έχω καμιά συμβουλή να σας δώσω. Δεν έχω παρά μια αδύναμη, ετοιμόρροπη, αλλά ωστόσο για μένα, αδιάλειπτη χαρά. Τη θέλετε;». Όχι, δεν τη θέλουν. Θέλουν να συζητούν για «προβλήματα» και να κουβεντιάζουν για «λύσεις». Όχι, δεν υπήρξε μεγαλύτερη νίκη του Διαβόλου στον κόσμο άλλη απ’ αυτήν την «ψυχολογικοποιημένη» θρησκεία. Υπάρχουν τα πάντα στην ψυχολογία. Ένα πράγμα είναι σ’ αυτήν αδιανόητο: η χαρά!

Απόσπασμα από το “Ημερολόγιο, 1973-1983˝ του π. Αλεξάνδρου Σμέμαν, μετάφρ. Ι. Ροηλίδης, εκδ. Ακρίτας, Αθήνα 2002.

Πηγή: isagiastriados.com